

פנים מודאגות, צוחקות, נבוכות - בני המישפחות מצתינים לפגישה הראשונה

הא התסע

„גברת, את לא נראית לי כאחת מה-מישפחה — את לא תיכנסי!“ רביסמל גינג'י שעמד, ביום הראשון האחרון, בשערן של בסיס חיל-האוויר ליד נמל-התעופה לוד, קבע את גורלם, לשבת או לחסד, של יקירי חטופי מטוס „אייר-פראנס“, שעמדו להגיע לארץ באותו בוקר.

אולם אותה אשה, אחותו של אחד מבני-הערובה, ניצלה מביוון וכלימה כשלא נכנסה לתוך הבסיס. משך שעות ארוכות התרוצצו ברחבות הגדולות של הבסיס אלפי אנשים, כשקצינים מניחית דובר-צה"ל, שוטרים צבאיים וחילי חיל-האוויר, מנסים — לשווא — לשמור על הסדר.

בכל פעם שהגיעה לבסיס אישיות כל-שהי, שר או חבר-כנסת, החלה כימעט התפרעות. אנשי-הצבא חסרי-האונים, כי שבידם לא היו הנחיות או תידרוך מת-אים כיצד להתנהג עם הממתנים לש-בוים המשוחררים, התרוצצו כמוכי-אמוק בעיקבות הקהל הססגוני האדיר שרדף בקריאות-קרב את האישיות, עד שלעיתים נידמה שבמקום עומד לקרות אסון.

כשהגיעו המטוסים החלה ההתפרעות הגדולה. הקהל הרב, שאיש לא אמר לו היכן עליו לעמוד ולהמתין לשבויים, וכיצד לנהוג, התפרץ לכל עבר. מאות ה-צלמים וציוותי-הטלוויזיה הפכו לפתע מוקד חשוב יותר מבני-המשפחה החוץ-

המטפלות!
עלידי חילת חיל-האוויר היה יפה ביותר. הטיפול בילדים מקרב החוזרים

זעקת השימחה

נדיה ישראלים מתקבלת עלידי אביה בבסיס חיל-האוויר בחיבוק עז ובזעקת שימחה, בתמונה המאפיינת את המיפגש. המתח הרב שהצטבר אצל בני המישפחות התפרק בשנייה אחת.

נערה צעירה נקרעה בגסות על-ידי מישחו שהיה מוכרח, פשוט מוכרח, להגיע ל-פניה.

חפגישות המישפחתיות, שהיו אמורות להיות מרגשות, הפכו פרועות. החוזרים נחטפו לכל הכיוונים. הם נקרעו על-ידי בני מישפחה, על-ידי עיתונאים וסתם סקרנים וכמה חולירוח ידועים, שאיש אינו יודע כיצד חדרו לבסיס, ועל-ידי קציני צבא שפלטו הוראות סותרות ללא הרף.

ריס. איש מן הקצינים שנעו במקום לא ידע כיצד לכוון, ואת מי נדמה היה ש-אותם שניצלו מידי הפידאיון באנטבה ומכדורי חיליו של אידי אמין, עומדים להירמס על-ידי קהל אוהביהם הנרגש, שהתנהג כעדר תואים במרוצה מפחדת.

ילדים איבדו את אמותיהם וחתרוצצו כאבודים, בקול בלי. חילים שביקשו ל-קחת את היוזמה לידיהם, קראו לשווא ברמקולים לסדר. שרי-הממשלה, כמו הקהל כולו, ניסו להיחזק קרוב ככל האפשר למטוסים הנוחתים ולעדישות המצלמות. גברים בעלי-שיורים דחפו נשים מתייפחות ומיוועות.

מראשו של אחד נפלה הכיפה, ונר-מסה על-ידי גושי-האדם. תיקה של אחרת נפל ותוכנו, שהתפזר על הקרקע, הפך לאבק תחת רגלי ההמון. שימלתה של

שוב הוכיח צה"ל, שבעוד יחידה קרי-בית שלו מסוגלת לערוך פעולה מוזירה בדייקנות מופתית, ובסדר מעורר התי-פעלות, הרי כמה מיחידותיו העורפיות — כמו יחידת דובר-צה"ל, שהיתה אחראית על המיפגש — מגיעות לרמת כושר-האירגון של צבאו של אידי אמין דאדא.

הקפיצה
אחת מחברותיה של נדיה ישראלים מנתניה, רכובה עליגב צעיר שבא לקבלת הפנים בבסיס, מזנקת באושר על נדיה. כשמשמאל אביה של החטופה. השימחה שהיתה בבסיס חיל-האוויר היתה עצומה וספונטאנית.